

BİSMİLLAH'I OKUMAK

zبانıdır. "**Bismillah**" ne büyük tükenmez bir kuvvet, ne çok bitmez bir bereket olduğunu anlamak istersen, şu temsilî hikâyeciğe bak dinle. Şöyle ki:

BESMELE 'NİN TECELLİSİ

BİSMİLLAH

Bİ-İSMİ-ALLAH

99-1001-∞ ESMA'İ İLAHİYE

BÜTÜN SIFATI İLAHİYE

SUUNAT-I İLAHİYE

BÜYÜK TÜKENMEZ
KUVVET

NE ÇOK BİTMEZ
BEREKET

Besmele hakiki manada tecelli ettiği gözüküğü yerde Allah lafzı içinde bilinen 99, cevsende geçen 1001, hakikatta sonsuz olan bütün esma-i ilahiyeyi, bütün sıfatı ilahiyeyi, bütün suunatı ilahiyeyi gösterir. Bu mâna tam olarak kendini gösterdiğin Besmele insan ve tabiatta kuvvet, bereket şeklinde gözükür.

TEMSİLİ HİKAYECİK

Risale-i Nur'da Kur'an'i bir metod olan temsil metodu hakikati anlatmak adına çokça kullanılır. Bunun nedeni Mektubat isimli eserde şöyle ifade ediliyor.

Şu sırrın hikmeti budur ki: Eski zamanda, esasat-ı imaniye mahfuzdu, teslim kavî idi. Teferruatta, âriflerin marifetleri delilsiz de olsa, beyanatları makbul idi, kâfi idi. **Fakat şu zamanda dalalet-i feniye, elini esasata ve erkâna uzatmış olduğundan, her derde lâayk devayı ihsan eden Hakîm-i Rahîm olan Zât-ı Zülcelal, Kur'an-ı Kerim'in en parlak mazhar-ı i'cazından olan temsilâtından bir şulesini; acz u za'fıma, fakr u ihtiyacıma merhameten**

377

hizmet-i Kur'ana ait yazılarıma ihsan etti. Felillahilhamd **sırr-ı temsil dûbbîniyle, en uzak hakikatlar gayet yakın gösterildi.** Hem **sırr-ı temsil cihet-ül vahdetiyle, en daayınık mes'eleler toplattırıldı.** Hem **sırr-ı temsil merdiveniyle, en yüksek hakaik kolaylıkla yetiştirildi.** Hem **sırr-ı temsil penceresiyle; hakaik-i gaybiyeye, esasat-ı İslâmiyeye şuhuda yakın bir yakîn-i imaniye hasıl oldu.** Akıl ile beraber vehim ve hayal, hattâ nefis ve heva teslim mecbur olduğu gibi, şeytan dahi teslim-i silâha mecbur oldu.

KUR'AN'I BİR METOD OLAN TEMSİL VE NETİCESİ

DÛBBÎN: En uzak hakikatlar yakın gösterildi.

CIHET-ÛL VAHDET: Daayınık mes'eleler toplattırıldı.

MERDİVEN: En yüksek hakaik kolaylıkla yetiştirildi.

PENCERE: Hakaik-i gaybiye, esasat-ı islamiye şuhuda yakın bir yakîn-i imaniye hasıl oldu.

BU METODUN NETİCESİ

AKIL

VEHİM

HAYAL

NEFS

HEVA

TESLİME

MECBUR OLDULAR

SEYTAN

TESLİMİ SİLÂHA
MECBUR OLDU

BAK - DİNLE

BAK VE DİNLE
Küçük Sözlük de temsil eden önce kulla-
nılan iki kavram BAK, DİNLE.

Hatta Mesnevi-i Serif "bisnev" diye
başlar. "BISNEV İN NEY"
"EZ CÜDAHIYA ŞİKAYET MİKÜNE"

Bu noktada söyle bir mana düşünüyorum.
Risalesi Nur bu asırdaki imani eğitim
tecdidini Kürtan'ın ilk emni olan
"Naraton Rabbin adıyla oku" sıranınca
okuma üzerine inşa ediyor. Bu
Okunon hakikatlar bona hayalat üzerin-
den bir ders vermeyip yine Kürtan'ın bir
metod ile alem-i şehadet üzerinde
gösterip isbat ettiği için BAK diyor.

SAYFA 21 ZEYL

Hakikat anlamının bir diğer yönü olan
ve yine Kur'an'da bir kaç ayette na-
zara verilen "DİNLE" kavramıdır.
"SANA VAHY OLUNACAK ŞEYLERİ DİNLE"
(TA-HA, 13)

"Fatiha qur'ân'ın qur'ânı KUR'AN OKUNDUĞU ZAMAN
DİNLEİNİZ"
SUKUT EDİNİZ SÜSÜNİZ
RAHMETE ERENLERDEN
OKUNUZ"
(A'RAF 204)

DİNLE hakikattir.
OKU ile başlayan Kur'an'ın imani eğitimi
BAK ile delillendirilmiş, DİNLE ile
kalbe sirayet ettiriliyor.

30/09/2023 21

ZEYL

Bak dinle kavramları üzerine konuşurken Abdullah kardesimiz şöyle güzel bir mana söyledi.

Temsiller odeta hakikat anlamada bizim için ciddi bir fikir hsaası yapıyor. Temsil iyi bir şekilde anlaşılır yani bakıp dinlenilirse hakikat yani fiil daha kolay anlaşılır yani yapılır dedik.

Oneder kardesimizde hak ve gör kavramı üzerine anlatılınca bak ve enfüste de bu hakikatları dinle yani karşılıklı yalnızca pratikte değil ağızta de bunun hakikat olduğunu işiteceksin dedi.

Bir başka manada bak "göz" dinle "kulak" hakikatı anlamada çok önemli iki uzuv. Bunları kapatırsam hakikata karşı kendimi kapatmış olacağım.
"GÖZLERİ VARDIR, ONLARLA GÖRMEZLER,
KULAKLARI VARDIR ONLARLA İŞİTMEZLER"
(ARAF 179)

BİRİNCİ SÖZ TEMSİL

6

Bedevi Arab çöllerinde seyahat eden adama gerektir ki, bir kabîle reisinin ismini alsın ve himayesine girsin. Tâ şakilerin şerrinden kurtulup hacatını tedarik edebilsin. Yoksa tek başıyla hadsiz düşman ve ihtiyacatına karşı perişan olacaktır. İşte böyle bir seyahat için iki adam, sahraya çıkıp gidiyorlar. Onlardan birisi mütevazî idi. Diğeri mağrur... Mütevazî, bir reisin ismini aldı. Mağrur, almadı... Alanı, her yerde selâmetle gezdi. Bir katı-üt tarîke rast gelse, der: "Ben, filan reisin ismiyle gezerim." Şaki defolur, ilişemez. Bir çadıra girse, o nam ile hürmet görür. Öteki mağrur, bütün seyahatinde öyle belalar çeker ki, tarif edilmez. Daima titrer, daima dilencilik ederdi. Hem zelil, hem rezil oldu.

BEDEVİ ARAP ÇÖLLERİ

SEYAHAT EDEN ADAMA GEREKLİ OLAN

BİR KABİLE REİSİNİN İSMİ

SAKİLERDEN
KORUNMAK

HADSİZ

HACATIN
TEDARİKİ

DÜŞMAN-İHTİYACAT
İLE PERİSANİYET

KABİLE İSMİNİ ALAN

KABİLE İSMİNİ ALMAYAN

MÜTEVAZİ

MAĞRUR

SELAMETLE GEZDİ

HER ÇADIRDA HÜRMET GÖRDÜ

BELA GEKTİ

TİTREDİ - DİLENCİLİK
ETTİ

İşte ey mağrur nefsim! Sen o seyyahsın. Şu dünya ise, bir çöldür. Aczin ve fakrın hadsizdir. Düşmanın, hacatın nihayetsizdir. Madem öyledir; şu sahranın Mâlik-i Ebedî'si ve Hâkim-i Ezelî'sinin ismini al. Tâ, bütün kâinatın dilenciliğinden ve her hâdisatın karşısında titremeden kurtulasın.

TEMSİLDEN HAKİKATE

BEDEVİ ARAP GÖLLERİ

Bedevi arap cöllerinin bir özelliği dağınık ve nizamsız bir yerleşim düzenidir. Herkesin her aadının birbirinden bağımsız ve kopuk olduğu bir yerleşim.

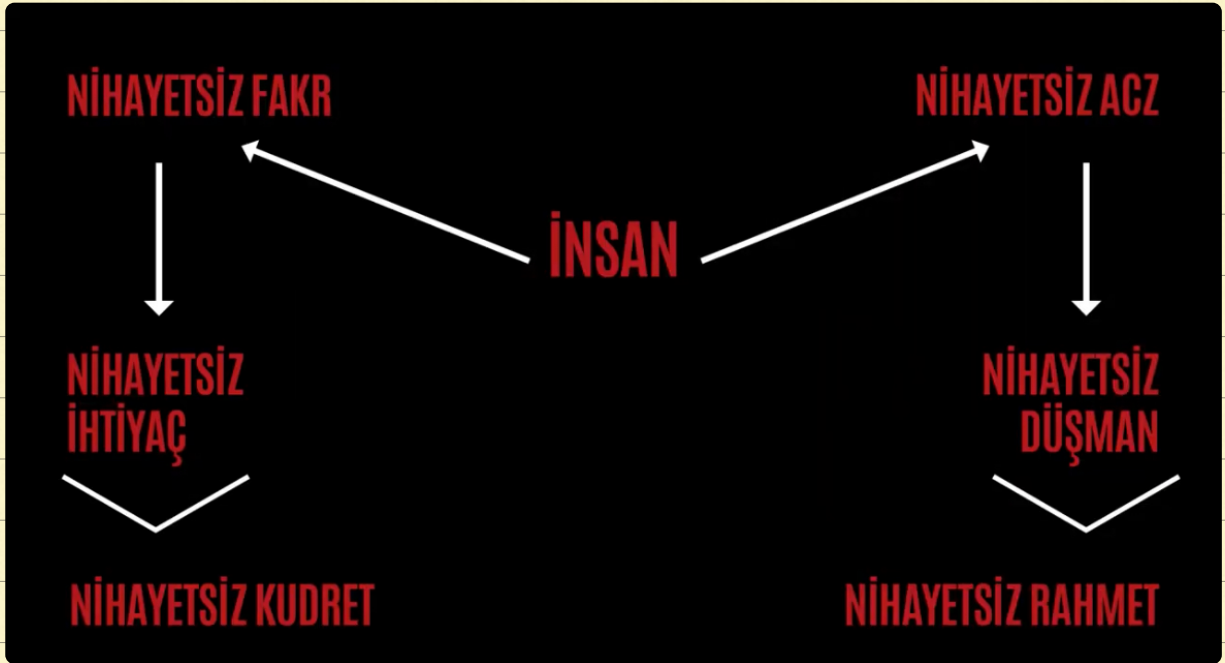
Dünya ve dünyamızda aynı bu noktada benzerliği ki şu dünyaya ve dünyaya makro alem Kanata ve mikro alem insana baktığımızda göreceğimiz en büyük hakikatte şu ki Kanatı ve insanı oluşturan unsurların birbirinden habersiz, kopuk, insan ve Kanatı tanımayan bir yapı olması. Mutlak bir idareci olmadıkça bu nizam ve intizamın oluşması hem Kanat üzerinde hemde küçük Kanat olan insan üzerinde var olan nizam ve intizamın ve vücuda gelen her şeyin Bir'i tarafından yapılıyor olması.

İşte bunun adı BİSMİLLAHİ'dir.

SÂKİ: Hadsiz esbab ve o esbabın nihayetsiz ilim, irade kudret gerektiren vaziyetleri Kabile reisi hükümündeki Allah'ın ismi ile olmayınca sâki oluyor.

MAĞRUR: Varlık sahasında var oluş üzerinde mahiyetini bilmeyen yada bununla yüzleşmek istemeyip kendi vehmi iktidar ve kudretine güvenip Bismillah okumuyor dır.

MÜTAVAZI : Varlık sahasındaki konumunu görüp , zahiri esbar-
bın karmaşık durumu karşısında her şeyin kendisine düşman
olduğu , elinin hic bir şeye yetemediği halde hodsiz ihtiya-
yacının farkında olup kabile reisinin ismi olan Bismillahi
okuyandır.

Evet, bu kelime öyle mübarek bir definedir ki: Senin nihayetsiz aczin ve fakrın, seni nihayetsiz kudrete, rahmete rabtedip Kadîr-i Rahîm'in dergâhında aczi, fakrı en makbul bir şefaathı yapar. Evet, bu kelime ile hareket eden, o adama benzer ki: Askere kaydolur. Devlet namına hareket eder. Hiçbir kimseden pervası kalmaz. Kanun namına, devlet namına der, her işi yapar, her şeye karşı dayanır.

Aster kaydolur. Devlet namına hareket eder. Hiçbir kimsede peresi kalmaz. Kain namına, devlet namına der, her işi yapar, herşeye kasi dayanır.

DEFİNE -

Define içerisinde çok güzel ve değerli şeylerin bulunduğu saklanmış olduğu yemdir. Her insan mahiyetinde var olan acaz fakri idrak etmek herkese nasip olmuyor.

→ İbadeti herkes yapar ama ubudiyet mahasını yani ibadetin sebebi olan acaz fakri noksan kusuru anlamak ve bunu kabullenmek o şekilde sarsız kudret ve rahmete ulaşmak çok az kişiye mezar olur.

SEFAAT

→ Sefaati benî yalıs bilgiden arındırıp gerçeği idrak edilmesidir.

→ BİSMİLLAH diyen kişi aslında ENE yalıs bilgisinde hakikate HÜVE ye olan suur acılıminin ifadesidir.

→ Sefaati kişinin perdeli olarak görülen bir hakikatten o perdeyi kaldırıp o perde üzerinde tecelli eden hakikati idrak etmesidir. BİSMİLLAH diyen kişi

kişi ucuca geten hadise ve neticede ki esbab perdesini kaldırıp Müsebbol Eshaba ulaşma. O'nun idrak etmesidir.

İNSAN NASIL BİSMİLLA DER...

ATIF ⇒ SÖZLER - 23. SÖZ II MEŞHAS (327)

DÖRDÜNCÜ NOKTE
insan su kâinat içinde pek nazik ve nazik
bir canlıya benzer.

insanı tanımlama noktasında tarih boyunca
iki grup karşı karşıya gelmiş

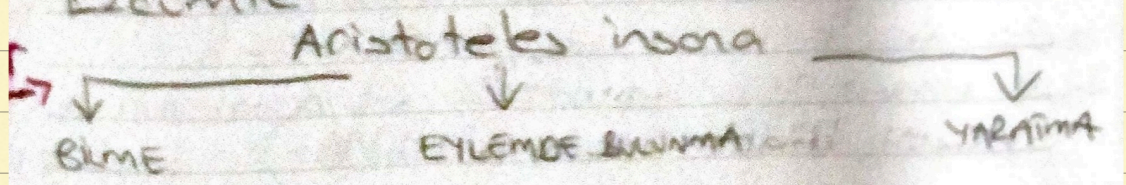
→ NÜBUVET → FELSEFE
SAKİFİLERİ ve TALEBELERİ

Bu iki gruba göre insan tanımlaması tanımlama
manzıt kurupları ifade ediyor.

Ezceimle
Nübüvvet insanı mükemmel bir misafir,
mukaddes bir varlık olarak ifade eder.

→ Felsefe insanı bir hayvan konumuna indirir.
Disiplin, kavgalar, mücadele eden bir
hayvan.

Diğer bir noktada da insana hakikatte
onda olmayan bazı vasıfları vermişler.
Ezceimle

özelliklerini vermiş
Ustad Nübüvvetten almış olduğu düşünce
insanı bütün felsefecilerin bu yönde yorum

Amalarna karsi insani ~~931502 271TA~~

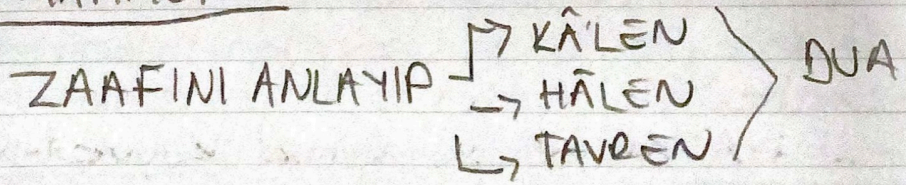
→ Nazik ve nazem bir acuzga benzete rek insanda terchhüm edile bütün vasıfları siliyo; hiçe indriyo.

Za'fında büyük bir kuvvet ve aczinde büyük bir kudret vardır. Çünkü o za'fın kuvvetiyle ve aczın kudretiyledir ki, şu mevcudat ona müşahhor olmuş insandaki iki kuvvet

Za'af ve acz.

Eğer insan za'fını anlayıp kalen, halen, tavren dua etse, aczini bilip istimdat eylese, o teshimin sukrunü eda ile beraber matlubuna öyle muvaffak olur ve maksadları ona öyle müşahhor olur ki, iktidar zâtisiyle onun âsr-i mi'sama muvaffak olamaz.

INSANIN MAHIYETİ

Yahuz bazı vakit lisanı hal dursıyla hasıl olan bir matlubun yarık olarak kendi iktidarına hamlede

İste felsefeden gelen insanın birşeyler yapma kabiliyetine sahip ola bir vakit zamanı öğretisi ile çağın zaman mahiyetinin dua ve istimedinin neticesi ile bize verilen şeyi BEN yaptım olarak kabul ediyorsunuz

Şimdi ustada insanın mahiyetindeki aciz zaaf noktasında bütün mevcudatın ona müşahhar edildiğini İSPAT için

→ Hayvanat → İnsan dünyasından iki misal ile sürekli görüyoruz iki misal ile bir hakikatı ifade edeceğiz.

Mesela; Tavuğun yavrusunun ~~zafındaki~~ zafındaki kuvvet tavuğu aslana saldırır. Yeni dünyaya gelen aslanın yavrusu, o canavar ve aa aslanı kendine müşahhar edip onu aa bırakıp kendi tek olur.

İste çağın dikkat, zafındaki bir kuvvet ve saygı temasa bir cilve-i rahmet.

1 Bu iki misal zafındaki kuvvet ve o kuvvet ile temasa edilen rahmet için zaf "KADİR-i RAHİM" in dergahına atıyor.

(ZAF-ZAFAT)

Nasıl ki nazdır bir çocuk ağlamasıyla, ya istemesiyle, ya hüzün haliyle matlublarına öyle muvaffak olur ve öyle kaviler ona musahhar oldular ki, o matlublarından birinde birisine bin defa kuvvetiğiyle yetişmez. Demek za'fü acz onun hakkında sefkat ve himayeti tahrik ettikleri için küçük pemağıyla kahramanları kendine musahhar eder. Şimdi böyle bir çocuk, o sefkati inkar etmek ve o himayeti itiham etmek suretiyle ahm kanc bir gurur ile "Ben kuvvetimle bunları teşhir ediyorum" dese, elbette bir tokat yiyecektir.

Hayvanat ve insa' aleminde gözle görülecek şekilde acz ve za'ftaki kuvveti ifade eden iki misal.

Üstad bu iki misali akıl gözüne gösterdikten sonra meseleyi insana ve insana verilen onun perdesi ile hak edilmiş varlık ve imkânatı yâni sa'hanat-ı insaniyet ve terakkiyat-ı beşeriye, medeniyeti beşeriyenin kaynağını ifade edecek.

İşte insan dahi Hâlikinin rahmetini inkar ve hikmetini itiham edecek bir tarzda küfrün nimet suretinde kavun gibi

"BU SERVET BİLİMİN SAYESİNDE BANA VERİLDİ"
(KASAS-78)

yâni "Ben kendi ilimimle, kendi iktidarımla

"kazandım" dese, elbette silte-i azaba muhtak eder.

Demek su meshud saltanat-ı insaniyet ve terakkiyat-ı beşeriye ve kemalat-ı medeniye, celb ile değil, galebe ile değil, cidal ile değil, belki ona onun za'fı için teshir edilmiş, onun aczi için ona muvazet edilmiş, onun fakri için ona ihvan edilmiş.

Ve o saltanatın sebebi, kuvvet ve iktidar, ilmi değil, belki sefkat ve refet-i Rabbaniye ve rahmet ve hikmet-i ilahiyedir ki esyayı ona teshir etmiştir.

<u>VUCUD (VERİLENLER)</u>	<u>MAGRUR</u>	<u>MCTAVAZI</u>
SALTANATI İNSANİYET	CELB	ZA'AF
TERAKKIYATI BEŞERİYE	GALEBE	ACZ
KEMALATI MEDENİYET	CIDAL	FAKR

Birinci sözde ki bedevî arap aöllerî hükümünde ki bu dünya hayatında vücuda gelen ve insan perdesi ile var edilir her ne var ise bunun arkasında KUURET ve RAHMET vardır.

MAGRUR yani kendini aldatan kişi mahiyetinin farkındalığını unutmus ve kendini bir şeyler yapabiliyorum vehmine atmış kişidir.

MCTAVAZI ise mahiyetinde bu acz, zaaf, fakrin her daim farkında olup onun perde si ile vücuda gelen şeylerin KUURET ve RAHMET tarafından geldiğini idrak eden

Kisidir...
 Üstad beserin bu terakkinin onun
 zannettiği gibi kabiliyetinden, ilminden
 ve becerisinden kaynaklanmadığını
 izah edip yine bir isbat yöntemi ile
 fitnatındaki acizliği söyle nazara
 veriyor.

Evet, bir gözsoz akrep ve ayaksız bir
 yılan gibi haserata mağlup olan mabna
 bir küçük kurttan ipeği gıydliren ve zehir-
 li bir bacekten balı yediren, onun iktidar
 değil belki onun Za'fının semeresi olan
 teshiri Rabboni ve ikram-ı Rahmani'dir.

Acizlik → Gözsoz akrep ve ayaksız yılan

Za'af → Küçük elsiz bir kurttan ipek

Zehirli bacekten balın yedirilmesi

misalleri ile nazara veriliyor.

Bunları ekrettikten sonra sonuca cumlesı
 ile mesele bitiriliyor.

Ey insan!

Madem hakikat böyledir, gururu ve enayeti
 bırak

Ulvhiyetin dergebında acz-u za'afını istin-
 dad lisanıyla, fakru haccatını tazarru
 ve dua lisanıyla ilan et abd olduğunı
 göster. ve HASBİALLAHU VE NİMA
 VEKİL DE YOKSEL.